

Camilla Larsen-Lødet: I Politiken for den 5. december spåede Vejles tre sundhedsplejersker i et interview, at deres erhverv er døende, og de oplyste samtidig, at der i øjeblikket landet over er ca. 100 ubesatte sundhedsplejerskestillinger, som det vil være svært at få besat, idet kun 13 sygeplejersker er under videreuddannelse til sundhedsplejersker; på kursusset, som foregår på Århus universitet, kan der deltage op til 30 kursister ad gangen.

I anledning af disse oplysninger og fordi jeg ved, at størsteparten af vore igangværende sundhedsplejersker ikke er helt unge mere og en del af dem vil falde for aldersgrænsen inden for et kortere åremål, er det, jeg gerne vil spørge den højtærede indenrigsminister, om det er rigtigt med de omkring 100 ubesatte sundhedsplejerskestillinger. Hvis det er rigtigt, hvad gøres der da, eller hvad påtænker ministeren at gøre for at stimulere tilgangen til sundhedsplejerskefaget? Jeg spørger, fordi jeg finder det særdeles vigtigt at holde dette led i sundhedsplejen intakt, der er af så stor betydning for små, nye borgeres hele trivsel. De første 25 år af sundhedsplejerskernes virksomhed viser, at dødeligheden blandt spædbørn er faldet fra 25 til 4 promille; at ordningen også er populær, er almindeligt kendt. I 1962 blev 68,1 pct. af spædbørnene tilset af sundhedsplejersker, mindre end 1 pct. af hjemmene afslog tilbuddet, men 31 pct. blev holdt uden for ordningen af den ganske simple grund, at hjemstedskommunen i de allerfleste tilfælde forholdt sig passivt i spørgsmålet. Med 1963-loven blev der imidlertid løst op for passiviteten, og nu står en del kommuner tilsyneladende i kø for at være med i kapløbet om de få sundhedsplejersker, der er eller vil blive inden for de nærmeste år.

Jeg finder det alvorligt, hvis en omsigribende svindot har tag i sundhedsplejen, og jeg håber, at den dynamiske indenrigsminister i givet fald har stillet diagnosen.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af det ærede medlems spørgsmål kan jeg oplyse, at det er rigtigt, at der for øjeblikket er et betydeligt antal ubesatte sundhedsplejerskestillinger, formentlig ca. 80. Jeg vil dog i denne forbindelse understrege, at når der netop nu er så relativt

mange ubesatte stillinger, skyldes det ikke mindst den ændring af loven om sundhedsplejerskeordningen, det ærede medlem nævnte, og som blev gennemført i 1963, hvorved man bl. a. opfordrede kommuner til at udnytte loven i større omfang end hidtil. Dette har i høj grad som ønsket stimuleret kommunernes interesse for at oprette nye sundhedsplejerskestillinger. Man kan derfor måske betragte den akutte mangel på sundhedsplejersker som et overgangsfænomen, hvorfor jeg ikke tror, at der er behov for at foretage ret meget ud over, hvad der allerede er foretaget.

Forholdet er nemlig det, at der på Danmarks sygeplejerskehøjskole ved Århus universitet, hvor sygeplejerskerne uddannes til sundhedsplejersker, er mulighed for at udvide kapaciteten, således at der kan uddannes indtil 50-60 sundhedsplejersker om året, medens det årlige uddannelsesbehov normalt næppe ligger højere end 35-40. Gennem de senere år har det årlige antal nyuddannede sundhedsplejersker ligget mellem 25 og 30, hvilket indtil for nylig har været tilstrækkeligt til at dække behovet. I indeværende år har der beklageligvis, som det ærede medlem også nævnte, kun meldt sig 13 nye sygeplejersker til uddannelsen, men det skyldes antagelig, at man i forbindelse med en omlægning af uddannelsen har stillet krav om større kvalifikationer. Imidlertid venter man både i sundhedsstyrelsen og på sygeplejerskehøjskolen, at tilgangen i de kommende år vil stige, således at der i løbet af nogle år igen vil blive uddannet det tilstrækkelige antal sundhedsplejersker.

På denne baggrund finder jeg det vanskeligt at foretage noget ekstraordinært for at stimulere tilgangen.

Camilla Larsen-Lødet: Den højtærede indenrigsminister passerede mig med ordene: det var nok ikke tilfredsstillende — og så behøver jeg jo i og for sig ikke at sige mere, for indenrigsministeren følte åbenbart, at svaret ikke var tilfredsstillende, og det var det faktisk heller ikke. Man må nemlig gøre et eller andet for at skærpe appetitten for tilgangen til dette fag, som jeg tillægger, som jeg før sagde, meget stor betydning. Vi nærmer os nu vintersolhvervet, og herom skriver Johannes V. Jensen i et af sine digte, at nu er nedgang endt, og